

Med Hensyn til det næste Punkt, Regnskabsbeholdningen og Aktiverne, fradragne Statsgjælden, da vil det stille sig saaledes, at Gjælden i 1865 var næsten 60 Millioner og i 1872 antages at være rigelig 66½ Million, Resultatet heraf bliver altsaa, at der fra 1865—1872 vil være en Nedgang i Aktiverne af 23½ Million, en Nedgang i Statsgjælden af 16½ Million, en Nedgang i Pengeformue 7 Millioner eller aarlig Nedgang 1 Million. Til Jernbaner er der i de 6 sidste Aar af det nævnte Tidsrum (idet der i det første Aar ikke blev bygget) anvendt lidt over 17 Millioner eller aarlig 2½ Million, og i det samme Tidsrum, men dog kun i de sidste 5 Aar deraf, er der anvendt til Forsvarsvæsenet omtrent halvdanden Million mere aarligt end i 1865—66 eller aarlig 2 Millioner mere end i 1866—67, den sidstnævnte Sum, tilsammenlagt for 5 Aar, altsaa over 10 Millioner. Ved dette Punkt maa jeg imidlertid gjenkalde i Erindringen een Ting, som jeg lagde Mærke til, da den ærede Ordfører udtalte sig om det sidste Aars Udgifter til Forsvarsvæsenet. Hvis jeg nemlig forstod den ærede Ordfører ret, yttrede han, at Udgiften til Forsvarsvæsenet for det indeværende Aar næsten var 7 Millioner, men at den for det kommende Finantsaar kun vilde blive 6,059,000 Rd., og at altsaa Udgiften til Hærvæsenet for sidstnævnte Aar vilde blive omtrent 1 Million mindre end for indeværende Aar. Jeg antager, at der maa ligge en eller anden Feiltagelse til Grund herfor, og jeg skal i alt Fald opfordre den ærede Ordfører til at paavise, hvorved Uoverensstemmelsen er fremkaldt, eller om muligt ved en anden Leilighed nærmere at oplyse eller stadfæste dette. Naar jeg ser paa den finantfielle Stilling for det nævnte Tidsrum og inddeler dette i visse Perioder, og jeg da først ser paa Tidsrummet 1865—1866 og 1866—1867, som er det Tidsrum, der gif forud for den Valgperiode, som atter laa forud for den nærværende Valgperiode, saa stiller det sig, saavidt jeg kan se, saaledes, at Pengeformuen har holdt sig næsten ens; Hærvæsenet var som bekendt ved det Gamle, og der blev udgivet til Jernbaner lidt over 4 Millioner. Læger jeg de

følgende 3 Aar, altsaa den Valgperiode, som gif forud for den nærværende, eller Finantsaarene 1867—68, 1868—69 og 1869—70, stiller det sig saaledes, at Pengeformuen er gaaet ned med 5½ Million Rd., at der er anvendt til Jernbaner noget over 9½ Million og til Forsvarsvæsenet udover det, som jeg før nævned, nemlig som anvendtes i 1866—1867, 7½ Million. Dette vil altsaa sige, at der i dette Tidsrum aarlig er anvendt næsten dobbelt saameget til at bygge Jernbaner for, som Formuen er gaaet tilbage, og knap 1½ Gang saameget til Hærvæsenet, som Pengeformuen er aftagen, eller, hvis jeg slaar disse to Ting sammen, noget over 3 Gange saameget til Jernbanevæsenet og Forsvarsvæsenet, som vi i den Tid ere gaaede tilbage i Henseende til Formuen. Jeg nævner dette, fordi det navnlig i dette Tidsrum har været et saa omviftet Spørgsmaal om Formuens hele Stilling, at jeg ved at efterse, hvad der derom er sagt ved de forskellige Leiligheder, har fundet saa modfatte Paastande fremfatte som dem, at man fra een Side har paastaet, at der vilde være en Tilbagegang, beregnet paa den Maade, som her er sket, af omtrent 11 Millioner, medens det fra den anden Side ogsaa af meget kundige Medlemmer er paastaet, at Tilbagegangen kun var 2½ Million eller lidt mindre. Da Uoverensstemmelsen saaledes mellem de mest kundige Finantsmænds Anskuelser er naaet op til henved en halv Snes Millioner, har jeg troet, at det vilde være af Interesse at se, at Virkeligheden ligger omtrent midt imellem de modstridende Anskuelser. Forøvrigt skal jeg her, foranlediget ved det Stedbefindende, som mit Foredrag fremkalder hos det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, og som nu atter bringer ham til at afbryde mig, tilføie, at, hvis jeg skulde være kommen til at sige Noget, som fra hans Standpunkt med Rette kunde bedømmes paa den Maade, hvorpaa det nævnte ærede Medlem her foran (Kjær) bedømte det, saa vil jeg sige, ligesom en æret Taler, der engang holdt et Foredrag, og som, da man tilflappede ham voldsomt Difald, pludselig standsede i sin Tale og sagde: Gud veed, om